

Slaa en Streg over, hvad I lavede i Fjor, og idet man forlanger det af dem, fordrer man ogsaa at de skulle erkende, at det, de have gjort i Fjor, er daarligngj gjort, det skal gøres om, det skal prøves af en Kommission. Hvis Folketinget vilde imødekomme et saadant Forlangende, saa havde det med det samme skrevet sig, jeg havde nær sagt, en Umyndighedserklæring i kirkelige Anliggender, saa havde Folketinget givet sig selv den Attest: I skulle aldrig bryde Eder om, hvad vi vedtage paa disse Omraader, det betyder ikke meget, om et Aar kunne vi gøre det om igen, saa skulle vi nok gaa ind paa at lade Sagerne forhandle af andre kloge og lærde Folk. Det vil jeg ikke være med til. Jeg vil ikke være med til at danne den Gravvagt, som skal sidde om den nydannede Gray, som Lovforslaget i mine Øjne er, men jeg vil heller ikke være med til at indstille eller forlange af Folketinget, at det skal gaa ind paa Nedsættelse af en Kirkekommission. Jeg vil derfor anbefale dette høje Ting at stemme imod det foreliggende Forslag. Hvis det sker, at Lovforslaget bliver forkastet, saa have vi jo dog Udsigt til, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne rejser sig og udtaler paa Forslagsstillerne Vegne, at Flertallet ønsker, at Lovforslagene igen henvises til Udvalget og komme til Overvejelse. For dette staar i Slutningsbemærkningen af den afgivne Erklæring, og jeg kunde ønske, at det vilde ske. Vi, Mindretallet, ere parate til at tage fat paa disse Sager, men vi stille ikke en saa urimelig Fordring til Folketinget, som Flertallet her stiller. Jeg kunde fristes til at sige, at Forslagsstillerne vist ikke rigtig have tænkt over, hvor meget de i det hele taget forlange af Folketinget.

Hermed skal jeg tilraade mine Meningsfæller, ikke blot i Udvalget, men ogsaa i Tinget, ja for Resten hele det samlede Ting, at stemme imod det foreliggende Lovforslag. Lad os faa de kirkelige Forslag tilbage til Udvalget, og lad os saa begynde at tage fat paa dem. Saa er der da kun gaaet et Aar tabt, og saa kunne vi dog maaske slippe dermed. Jeg anbefaler altsaa at stemme imod det foreliggende Lovforslag om Nedsættelsen af en kirkelig Kommission.

Ordføreren for Forslagstillerne (*Reedtz-Thott*): Jeg skal kun gøre nogle ganske enkelte Bemærkninger. Jeg skal bringe den højtærede Kultusminister min Tak for hans forholdsvis venlige Modtagelse af dette Lovforslag. — Derimod beklager jeg, at jeg over for den sidste ærede Taler ikke kan bringe en Tak for hans Stilling til Sagen. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at den ærede Taler vist ikke ganske kan have hørt, hvad jeg sagde, naar han mente, at der var større Interesse for og større Trang til disse Love, end jeg forudsatte. Thi jeg har just sagt, at der ingen Love er, som der i alle Klasser og i alle Lag af Samfundet er større Interesse for end de kirkelige Love, og jeg har ogsaa sagt, at Trangen til disse Love, som maaske ikke har været saa stor før, netop er bleven levende i den senere Tid. Jeg har altsaa netop fremhævet baade Interessen for de kirkelige Love og Trangen til dem. — I øvrigt kan jeg ikke nægte, at jeg beklager den meget afvisende Holdning, som det ærede Medlem indtog, og jeg kan ikke give ham Ret i, at det Forlangende, som vi her stille til det andet Ting, er saa stort. Vi forlange jo ikke, at det andet Ting skal tage noget i sig eller desavouere sig selv; vi forlange kun, at det skal opsætte at arbejde videre i denne Sag, indtil der foreligger en Udtalelse fra det foreslaaede Udvalg. Det er ikke store Fordringer, der blive stillede fra vor Side, vi stille os tværtimod saa velvilligt og nære det mest levende Ønske om at komme til en virkelig Forstaaelse om denne Sag. Det er kun vor Overbevisning, at man gennem et saadant Udvalg bedst vil kunne komme til Ende med et Spørgsmaal, der ligger os alle stærkt paa Sinde. Jeg beklager altsaa, at det ærede Medlem saa stærkt har tilraadet sine Meningsfæller at modsætte sig dette Lovforslag, og jeg skal tilraade Tinget at stemme for det. Selvfølgelig skulle vi, hvis det bliver forkastet, overveje Sagen videre, men det er min Overbevisning, at den vil være bedst tjent med, at vi vedtage det af os indbragte Lovforslag.

S. Jensen: Det er rigtigt, hvad den ærede Ordfører sagde, at tidligere var der liden Trang, og nu er der blevet større